

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 192.

Sjette Sessions anden Samling.

63de Møde.

Torsdagen den 22^e Marts.

(Fortf.)

Monrad: Jeg skal søge at fatte mig saa kort, at jeg haaber ikke at behøve at henvende mig til det ærede Things „Taalmødighed“. Her er Spørgsmaal om en Bevilling til Marineministeriet; dersom der var Tale om min personlige Stilling til denne Bevilling, da vilde jeg overhovedet have nægtet at Bevilling til Marineministeriet; thi jeg stemte i sin Tid imod, at der blev bevilget noget som helst ekstraordinært Mandskab. Derimod er Rigsdagens Stilling noget forskjellig fra min personlige, idet Fleertallet bevilgede dette Mandskab, og det tillige var klart efter Ministeriets Erklæring, at dette vilde kunne give Anledning til endeel Udgifter. Rigsdagen maatte derfor antages at være beredt paa at bevilge de Udgifter, som den ifølge de fra Regjeringens Side faldne Dyringer maatte forudsæe at kunne blive nødvendige. See vi nu hen til disse Dyringer, da bemærkede Justitsministeren ved Udfrysningens Forelæggelse, at der aldeles ikke her var Tale om „Krigsudrustninger“, men kun om Politieforanstaltninger, og at man aldeles ikke tænkte paa nogen som helst activ Dyring som Krigsmagt, men kun paa at optræde med en saadan Magt, at man paa den Maade, man fandt det passende, kunde tilvejebringe det tilbørlige Politie paa vore Kyster, naar og hvor Saadant maatte findes nødvendigt. Altsaa er Rigsdagen ikke gaaet ind paa at bevilge Noget til Krigsudrustninger, men kun paa at bevilge de Summer, som maatte findes

passende til at tilvejebringe et saafaldet Sopolitisk; men dertil er der ogsaa bevilget meget rigelige Summer. Hvad nu iøvrigt angaaer det, som Folkethinget anseer for at være Krigsudrustning, da antager jeg, at man derom har tydeligt nok tilskendegivet sin Mening ved Afstemningen over § 6. Jeg skal ikke gaae ind paa en ny Drøftelse af det hele politiske Spørgsmaal, men jeg maa atter og atter fremhæve, at, naar et Ministerium gjør saadanne Udgifter uden Rigsdagens Samtykke, da er Rigsdagen berettiget til at forlange, at Regjeringen er beredt paa for den at godtgjøre Nødvendigheden af de trufne Foranstaltninger. Dersom det staar klart for vor Overbeviisning, at disse Udgifter ikke have været nødvendige, saa kunde vi kun stemme for at bevilge dem, dersom vi havde vist en saadan Tillid til Regjeringen, at den, da Udgifterne skeede, maatte antage, at vi samstemmede med den, og derfor finder jeg det ogsaa aldeles i sin Orden, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Esherning) i Kraft af den Tillid, han havde til det afgangende Ministerium, finder sig moralsk bunden til at ansee de Udgifter rigtige, som han i og for sig selv finder unødvendige; hvortil vi Andre, som ikke have staaet i et saadant Tillidsforhold til det afgangende Ministerium, kunne forlange, at Nødvendigheden af disse Udgifter godtgjøres for os, og at vi, naar dette ikke skeer, indfranke os til at bevilge, hvad der er en moralsk Følge af tidligere Stedfundne Afstemninger, nemlig det, som vi ansee nødvendigt til Politieudrustninger, men nægte de Summer, som forekommer os at gaae ud over dette Maal. Vi handle i denne Henseende efter vort bedste Skjøn; vi have søgt at forskaffe os alle de Dplysninger, som det var